

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 13.7.2011
COM(2011) 418 τελικό

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΣΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

**για τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ.
2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη
εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής**

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΛΠ) υποχρεώνει την Επιτροπή να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την υλοποίηση της ΚΑΛΠ ως προς τα κεφάλαια II (*Διατήρηση και βιωσιμότητα*) και III (*Αναπροσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας*) του εν λόγω κανονισμού πριν από τα τέλη του 2012¹. Στο πλαίσιο του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή υποχρεούται επίσης να υποβάλει έκθεση για τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 σχετικά με τους περιορισμούς αλιείας σε ύδατα μέχρι 12 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2011². Η παρούσα έκθεση συμπληρώνει τις εκθέσεις στο πλαίσιο της Πράσινης Βίβλου για τη μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής³.

2. ΚΕΦΑΛΑΙΑ II ΚΑΙ III

2.1. Κεφάλαιο II – Διατήρηση και βιωσιμότητα

Από το 2002, τα πολυετή σχέδια αποκατάστασης και διαχείρισης με σαφείς στόχους και κανόνες αλίευσης αποτελούν τον πυρήνα της πολιτικής διατήρησης. Εξισορροπούν τις οικολογικές επιταγές (κατάσταση των αποθεμάτων και ποσοστά εκμετάλλευσης) και τις οικονομικές και κοινωνικές παραμέτρους (σταθερότητα αλιευμάτων). Στα εν λόγω σχέδια ενσωματώθηκαν, ανάλογα με την περίπτωση, η διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας και ειδικές διατάξεις επίβλεψης και παρακολούθησης. Εγκρίθηκαν κοινοτικά σχέδια για 17 αποθέματα στα ύδατα της ΕΕ. Υπάρχει επίσης ένα σχέδιο αποκατάστασης των αποθεμάτων ευρωπαϊκού χελιού και συμπληρωματικές προτάσεις που επί του παρόντος βρίσκονται υπό διαπραγμάτευση ή προετοιμασία (βλ. παράρτημα I). Έως τα τέλη του 2010, περίπου το 25% των αποθεμάτων και το 80% των σχετικών αλιευμάτων (σε τόνους) μπορεί να θεωρηθεί ότι υπόκεινται σε πολυετή σχέδια και κανόνες αλίευσης (δυνάμει κανονισμών του Συμβουλίου, δηλώσεων της Επιτροπής/του Συμβουλίου, προτάσεων της Επιτροπής ή σχεδίων που συμφωνήθηκαν με τρίτα μέρη, όπως με τις περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας και τη Νορβηγία).

Το Συμβούλιο εξέδωσε επίσης κανονισμούς για τη διατήρηση στη Μεσόγειο Θάλασσα, για τα τεχνικά μέτρα στη Βαλτική Θάλασσα, και ειδικές διατάξεις για την αλιευτική προσπάθεια στα δυτικά ύδατα. Από το 2004, οι αλιευτικές δυνατότητες της αλιείας βαθέων υδάτων αποτελούν αντικείμενο εξαμηνιαίας διαχείρισης. Σταδιακά θεσπίστηκε η απαγόρευση διαλογής αλιευμάτων ανώτερης κατηγορίας για τον Ατλαντικό, τη Βόρεια Θάλασσα και τη Βαλτική Θάλασσα το 2009/2010. Δεν κατέστη δυνατή η επίτευξη συμφωνίας με το Συμβούλιο σχετικά με πρόταση

¹ Σύμφωνα με το άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20^{ης} Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

² Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20^{ης} Δεκεμβρίου 2002.

³ Ανακοίνωση της Επιτροπής για τη μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής - COM(2009) 163, 22.4.2009.

τεχνικών μέτρων για τις ζώνες του Ατλαντικού και της Βόρειας Θάλασσας που θα επέτρεπε την απλούστευση και την προσαρμογή στις περιφερειακές ιδιαιτερότητες.

Η Επιτροπή υπέβαλε ανακοινώσεις για τη βελτίωση των επιστημονικών και τεχνικών γνωμοδοτήσεων, την προσέγγιση της διαχείρισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος με βάση τα οικοσυστήματα, την εφαρμογή της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης και τις απορρίψεις. Όσον αφορά την ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών πτυχών στην αλιευτική πολιτική, επιτεύχθηκε συγκεκριμένη πρόοδος, συμπεριλαμβανομένης της θέσπισης νομοθετικών μέτρων. Στην ανακοίνωση σχετικά με την προσέγγιση της διαχείρισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος με βάση το οικοσύστημα παρατίθεται μια επισκόπηση των εν λόγω πρωτοβουλιών⁴. Σε αυτή περιλαμβάνονται μια σειρά από περιοχές που υπάγονται στο δίκτυο Natura 2000, για τις οποίες έπρεπε να προβλεφθούν, στο πλαίσιο της ΚαλΠ, οι αναγκαίοι κανόνες περί αλιευτικών δραστηριοτήτων. Ελήφθη ένας περιορισμένος αριθμός μέτρων βάσει των άρθρων 7, 8 και 9 του κεφαλαίου.

Από το 2006, η Επιτροπή κοινοποίησε τη μέθοδο εργασίας της κατά την υποβολή προτάσεων για λήψη αποφάσεων σχετικά με τις ετήσιες αλιευτικές δυνατότητες. Η εν λόγω κοινοποίηση διασφαλίζει τη διαφάνεια στον τρόπο με τον οποίο καθορίζονται οι αλιευτικές δυνατότητες. Η ανακοίνωση του 2010 κατέδειξε βελτίωση της κατάστασης σε σχέση με το 2003: μείωση του αριθμού των αποθεμάτων που βρίσκονται εκτός των ασφαλών βιολογικών ορίων, καθώς και των αποθεμάτων για τα οποία προτάθηκε παύση αλιείας. Ωστόσο, πάνω από το 60% των αποθεμάτων για τα οποία διατίθενται επαρκή στοιχεία εξακολουθούν να αλιεύονται πέραν της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης. Έχει σημειωθεί πρόοδος όσον αφορά τα επίπεδα των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων (TAC) που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο, σε σύγκριση με τα βιώσιμα επίπεδα αλίευσης: κατά μέσο όρο, το Συμβούλιο υπερέβη τα επίπεδα που προβλέπονται στις γνωμοδοτήσεις κατά 45%, με τις μεγαλύτερες αποκλίσεις μεταξύ γνωμοδοτήσεων και καθορισθέντων επιπέδων το 2005 (59 %) και το 2008 (51 %), αλλά η διαφορά μεταξύ γνωμοδοτήσεων και αποτελεσμάτων μειώθηκε τα δύο τελευταία έτη, και η διαφορά του 23% που αναφέρεται στην απόφαση για το 2011 αποτελεί άνευ προηγουμένου βελτίωση. Σημειώθηκε αύξηση του αριθμού των αποθεμάτων για τα οποία δεν διατίθενται επιστημονικές γνωμοδοτήσεις (βλ. επίσης παράρτημα II)⁵.

Από αυτή την επισκόπηση επιβεβαιώνεται ότι:

- Τα πολυετή σχέδια είναι αποτελεσματικότερα ως προς τη διαχείριση των αποθεμάτων με μακροπρόθεσμη προοπτική σε σχέση με τη λήψη αποφάσεων για τα TAC σε ετήσια βάση, ιδίως δεδομένου ότι το Συμβούλιο έχει αρχίσει να τηρεί τους κανόνες των σχεδίων για τα TAC.
- Παρ'όλα αυτά, το πλαίσιο που προέκυψε από τη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ το 2002 δεν έχει μειώσει αρκετά την υπεραλίευση, με αποτέλεσμα η αλιεία της ΕΕ

⁴ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο - Ο ρόλος της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής στην εφαρμογή μιας προσέγγισης διαχείρισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος με βάση το οικοσύστημα - COM(2008) 187, 11.4.2008.

⁵ Ανακοίνωση της Επιτροπής - Διαβουλεύσεις για τις αλιευτικές δυνατότητες κατά το 2011- COM(2010) 241, 17.5.2010 -, και εσωτερικά αριθμητικά στοιχεία της Επιτροπής για το 2011.

να εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από μείωση των αλιευμάτων που αλιεύονται σε ενωσιακά ύδατα.

- Η πολύ σημαντική διαφορά μεταξύ των επιπέδων των ΤΑC που συμφωνήθηκαν στο Συμβούλιο και των βιώσιμων αλιευμάτων επιβεβαιώνει την επικράτηση των βραχυπρόθεσμων προβληματισμών έναντι της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας. Αυτό εξακολουθεί να θέτει τα αποθέματα σε πρόσθετο κίνδυνο, μολονότι η πρόσφατη μείωση της διαφοράς αποτελεί σημαντικό θετικό βήμα.
- Αν και ζωτικής σημασίας για την ορθή χάραξη πολιτικής, η βάση γνώσεων βρίσκεται υπό διαρκή πίεση, εμποδίζοντας την πρόοδο στην κάλυψη των αποθεμάτων για τα οποία παρέχονται επιστημονικές γνωμοδοτήσεις.
- Τέλος, η νέα ΚΑΛΠ πρέπει να παράσχει τα κατάλληλα μέσα για την πλήρη ενσωμάτωση της προσέγγισης με βάση το οικοσύστημα στη διατήρηση και τη βιωσιμότητα.

2.2. Κεφάλαιο ΙΙΙ – Αναπροσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας

Το 2002 η ευθύνη αναπροσαρμογής του μεγέθους του στόλου ανατέθηκε στα κράτη μέλη. Έκτοτε δεν τέθηκαν πλέον στόχοι για υποχρεωτικές περικοπές στην αλιευτική ικανότητα. Παρ' όλα αυτά, ίσχυαν ακόμη συνολικά όρια για την αλιευτική ικανότητα ανά κράτος μέλος, και αυτά τα όρια τηρούνται. Ωστόσο, είναι σαφές ότι εξακολουθεί να υπάρχει σημαντική πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα, η οποία αποτελεί ακόμη σοβαρό πρόβλημα. Η μεταβίβαση της διαχείρισης του στόλου στα κράτη μέλη δεν οδήγησε σε επαρκή μείωση της αλιευτικής ικανότητας του στόλου, ακόμη και αν η ονομαστική αλιευτική ικανότητα του στόλου είναι εντός των ανωτάτων ορίων των κρατών μελών. Η αναπροσαρμογή υπήρξε σχετικά αργή, παρά την κακή κατάσταση των αποθεμάτων σε ολόκληρη την ΕΕ. Η μείωση της αλιευτικής ικανότητας του στόλου είναι ονομαστική και παραμένει κάτω από αυτό που θεωρείται τεχνολογικός ρυθμός ανάπτυξης του στόλου. Δεδομένου ότι δεν υπάρχουν πραγματικά μέτρα σύγκρισης της επιτυχίας, δεν κατέστη δυνατό να επαληθευτεί η πρόοδος που έχει όντως σημειωθεί. Εν συντομία, η πολιτική αναπροσαρμογής του μεγέθους του στόλου δεν έχει επιφέρει ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Υπάρχουν δύο πυλώνες για τα μέτρα διαχείρισης της αλιευτικής ικανότητας του στόλου. Ο ένας είναι το καθεστώς εισόδου-εξόδου, καθεστώς το οποίο απαιτεί η νέα αλιευτική ικανότητα του στόλου να εξισορροπείται με την αφαίρεση ισοδύναμης ικανότητας, τόσο από πλευράς χωρητικότητας όσο και από πλευράς ισχύος. Ο άλλος είναι η απαγόρευση της αντικατάστασης της αλιευτικής ικανότητας του στόλου που αποσύρθηκε με δημόσια ενίσχυση. Οι διατάξεις αυτές εκπονήθηκαν υπό μορφή κανόνων εφαρμογής, συνδυάζοντας αμφοτέρους τους πυλώνες (με διατάξεις που επιτρέπουν αύξηση της χωρητικότητας για λόγους ασφάλειας), έτσι ώστε να υπολογίζονται τα ανώτατα επίπεδα αλιευτικής ικανότητας του στόλου για τον στόλο κάθε κράτους μέλους. Εκπονήθηκαν συμπληρωματικές διατάξεις για τη διαχείριση της μετάβασης από τα παλαιά στα νέα καθεστώτα. Αυτό είναι θετικό, δεδομένου ότι αποτρέπει επιδείνωση του προβλήματος.

Όλα τα κράτη μέλη έχουν συμμορφωθεί με τους νομικούς περιορισμούς της αλιευτικής ικανότητας. Αν και ορισμένα αντιμετώπισαν δυσκολίες κατά την έναρξη

ισχύος των νέων κανόνων, σήμερα τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν στόλους με αλιευτική ικανότητα κάτω από τα επιτρεπόμενα ανώτατα όρια. Το περιθώριο είναι κατά μέσο όρο το 10% της χωρητικότητας και το 8% της ισχύος. Αυτό σημαίνει ότι η μείωση του μεγέθους του στόλου είχε εν μέρει επιτευχθεί χωρίς κρατική ενίσχυση.

Ειδική αντιμετώπιση υιοθετήθηκε για στόλους που είναι νηολογημένοι στις άκρως απόκεντρες περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 639/2004⁶ του Συμβουλίου. Στο πλαίσιο αυτής της αντιμετώπισης αποκλείονται οι στόλοι των περιφερειών αυτών από τους γενικούς κανόνες διαχείρισης του στόλου και τίθενται όρια για την αλιευτική ικανότητα ανά τμήμα του στόλου που ορίζεται για τις Αζόρες, τη Μαδέρα, τα γαλλικά Υπερπόντια Διαμερίσματα και τις Καναρίους Νήσους. Το καθεστώς λειτούργησε ικανοποιητικά, μολονότι απαιτήθηκε αύξηση των περιορισμών της αλιευτικής ικανότητας για ορισμένα τμήματα.

Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη έχουν συμμορφωθεί με τους κανόνες διαχείρισης της αλιευτικής ικανότητας, το άρθρο 16 για την υπό όρους χρηματοδότηση του στόλου από την ΕΕ δεν τέθηκε ποτέ σε εφαρμογή.

Τα επίπεδα αναφοράς βάσει του άρθρου 12 περιορίζουν και αυτά επίσης την αλιευτική ικανότητα, τόσο από πλευράς χωρητικότητας όσο και από πλευράς ισχύος. Δεν εφαρμόζονται στα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην ΕΕ μετά το 2003 και δεν αποτελούν πρόσθετο περιορισμό σε σχέση με τα ανώτατα όρια ικανότητας που προκύπτουν από το καθεστώς εισόδου-εξόδου. Η μητρώο στόλου της ΕΕ λειτούργησε σωστά ως εργαλείο παρακολούθησης της συμμόρφωσης με τους κανόνες διαχείρισης της αλιευτικής ικανότητας.

Τέλος, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να υποβάλουν έκθεση σχετικά με την αλιευτική ικανότητα του στόλου, και τούτο αποτελεί ουσιαστική συνιστώσα της πολιτικής. Τα αποτελέσματα που αξιολογήθηκαν δεν είναι ικανοποιητικά. Τα κράτη μέλη υπέβαλαν εκθέσεις στην Επιτροπή σε ετήσια βάση, παρέχοντας πληροφορίες για την ετήσια έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την κατάσταση του στόλου. Ωστόσο, ενώ αναμενόταν οι εκθέσεις να παρουσιάζουν την πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα, η οποία αποτελεί το σημαντικότερο διακύβευμα, τα διαθέσιμα στοιχεία δεν επέτρεπουν τη συναγωγή ασφαλών συμπερασμάτων. Το εργαλείο αναφοράς δεν επέτρεψε ακριβείς εκτιμήσεις της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας ανά τμήμα ή τύπο αλιείας.

Με βάση τα παραπάνω, μπορούν να συναχθούν ορισμένα συμπεράσματα σχετικά με την αποτελεσματικότητα των διατάξεων διαχείρισης της αλιευτικής ικανότητας:

- Παρά την τήρηση των κανόνων διαχείρισης της αλιευτικής ικανότητας που ορίζονται σε επίπεδο ΕΕ, εξακολουθούν να υπάρχουν σαφείς ενδείξεις πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας του στόλου της ΕΕ, και συγκεκριμένα: υπέρβαση της θνησιμότητας λόγω αλιείας σε ορισμένα αποθέματα, χαμηλή αποδοτικότητα και μικρή χρήση της αλιευτικής ικανότητας.

⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 639/2004 του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 2004, για τη διαχείριση αλιευτικών στόλων που είναι νηολογημένοι σε εξόχως απόκεντρες περιοχές της Κοινότητας.

- Ενώ η χωρητικότητα είναι ένας αξιόπιστος δείκτης της αλιευτικής ικανότητας, η Επιτροπή έχει σοβαρές επιφυλάξεις σχετικά με την κοινοποιηθείσα ισχύ των αλιευτικών σκαφών, καθώς τα στοιχεία δείχνουν ότι ο αριθμός που δηλώθηκε είναι μικρότερος από τον πραγματικό, γεγονός που καθιστά εξαιρετικά δύσκολη την ακριβή εκτίμηση της αλιευτικής ικανότητας του στόλου.
- Η πολιτική είναι στατική, δεδομένου ότι θεσπίζει μόνο ένα ανώτατο όριο, χωρίς συγκεκριμένους στόχους μείωσης. Η συμμόρφωση με τα όρια της ονομαστικής αλιευτικής ικανότητας του στόλου κάτω από τα εν λόγω ανώτατα όρια δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει διαρκής πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα. Το σύστημα δεν έχει ενσωματώσει την τεχνική πρόοδο στα μέτρα διαχείρισης. Ωστόσο, λόγω της τεχνολογικής προόδου, τα στατικά ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας οδηγούν σε πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα.
- Απεδείχθη εξαιρετικά δύσκολο να τεθούν ξεκάθαροι στόχοι για το μέγεθος του στόλου και την παρακολούθηση της ισορροπίας μεταξύ της αλιευτικής ικανότητας του στόλου και των αλιευτικών δυνατοτήτων λόγω της πολυπλοκότητας που είναι συνυφασμένη με την ποσοτικοποίηση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας. Κατά τον προσδιορισμό ενός επαρκούς επιπέδου για το μέγεθος του στόλου, δεδομένου του συγκεκριμένου επιπέδου των αλιευτικών δυνατοτήτων, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και άλλοι παράγοντες εκτός των βιολογικών και των οικονομικών.

3. ΑΡΘΡΟ 17.2 – ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΑΛΙΕΙΑΣ ΣΕ ΥΔΑΤΑ ΜΕΧΡΙ 12 ΝΑΥΤΙΚΑ ΜΙΛΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΒΑΣΗΣ

Η εξουσιοδότηση για ειδικούς περιορισμούς αλιείας που προβλέπονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2012 και η Επιτροπή υποχρεούται να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στην εν λόγω παράγραφο.

Οι στόχοι που σχετίζονται με την καθιέρωση (πριν από την έναρξη ισχύος της ΚΑΛΠ) ειδικών διευθετήσεων σε ύδατα μέχρι 12 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου ήταν:

- η διατήρηση των αλιευτικών πόρων, επιτρέποντας στην περιοχή μόνο τους μικρής κλίμακας στόλους παράκτιας αλιείας. Οι εν λόγω στόλοι ασκούν γενικά μικρότερη αλιευτική πίεση σε περιοχές που μπορεί να περιλαμβάνουν τα πλέον ευαίσθητα ύδατα της ΕΕ, καθώς και τόπους ωοτοκίας, και
- η διατήρηση των παραδοσιακών αλιευτικών δραστηριοτήτων των παράκτιων στόλων με σκοπό τη διατήρηση της κοινωνικής και οικονομικής υποδομής των εν λόγω περιοχών.

Οι εν λόγω ειδικές διατάξεις για τους περιορισμούς εισήχθησαν στην ΚΑΛΠ το 1983 και έχουν διευρυνθεί σε κάθε μεταρρύθμιση της πολιτικής.

Από το 2002 στην ΕΕ έχουν προσχωρήσει νέα μέλη δύο φορές. Οι πράξεις προσχώρησης του 2004 (10 κράτη μέλη) και του 2007 (δύο κράτη μέλη) δεν κάνουν

ειδική αναφορά στο καθεστώς των 12 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης και δεν προτάθηκαν ούτε έγιναν τροποποιήσεις στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής επιθεώρησαν τα κράτη μέλη που επηρεάζονται και θίγονται από το καθεστώς. Εκτός από τις ρυθμίσεις που παρατίθενται στο παράρτημα I, οκτώ κράτη μέλη υπέβαλαν εκθέσεις σχετικά με την ύπαρξη ρυθμίσεων στο πλαίσιο υφιστάμενων σχέσεων γειτονίας εκτός του παραρτήματος I, οι περισσότερες από τις οποίες είναι αμοιβαίες, μολονότι αυτό δεν αποτελεί νομική προϋπόθεση. Δεν υποβλήθηκαν αιτήματα για να συμπεριληφθούν οι εν λόγω ή άλλες ρυθμίσεις στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου (η Δανία και η Γερμανία ζήτησαν διορθωτικό το 2008). Τα περισσότερα από τα νέα κράτη μέλη καθώς και η Ελλάδα δεν είχαν θεσπίσει αμοιβαίες ειδικές ρυθμίσεις πρόσβασης. Περιορίζουν την αλιεία σε ύδατα μέχρι τα 12 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης στους εθνικούς στόλους τους και δεν ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στη ζώνη 12 ναυτικών μιλίων άλλων κρατών μελών. Ορισμένα κράτη μέλη θέσπισαν ειδικά (τεχνικά) μέτρα διατήρησης για αλιευτικά σκάφη που αλιεύουν εντός αυτών των ζωνών, συμβάλλοντας στη διατήρηση όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου.

Από το 2002 η Επιτροπή δεν ενημερώθηκε για (πραγματικά) προβλήματα ή συγκρούσεις σχετικά με τους ειδικούς περιορισμούς, είτε όσον αφορά τη θέσπισή τους είτε σχετικά με τη διαχείριση και εφαρμογή τους. Τα κράτη μέλη ήταν σε θέση να επιλύσουν τα προβλήματα, χωρίς να πρέπει να παραπέμψουν κάποιο από αυτά στην Επιτροπή. Το καθεστώς είναι πολύ σταθερό και οι κανόνες εξακολούθησαν να εφαρμόζονται ικανοποιητικά. Όλα τα κράτη μέλη τόνισαν τη σημασία των ειδικών περιορισμών υπό το πρίσμα των αρχικών στόχων τους στις εισηγήσεις τους για την Πράσινη Βίβλο για τη μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Ένα κράτος μέλος πρότεινε την επέκταση του καθεστώτος των 6-12 μιλίων σε 10-20 μίλια προκειμένου να επιτευχθούν αποτελεσματικότερα οι στόχοι του καθεστώτος.

Λαμβάνοντας υπόψη τη σημερινή κατάσταση διατήρησης πολλών αποθεμάτων και τη συνεχιζόμενη ευαισθησία των παράκτιων υδάτων με προοπτική τη διατήρηση, καθώς και τις συνεχείς δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι παράκτιες περιοχές που εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την αλιεία και δεν έχουν πιθανότητες να επωφεληθούν από άλλου είδους οικονομική ανάπτυξη, οι στόχοι για το ειδικό καθεστώς φαίνεται να παραμένουν όσο έγκυροι ήταν και το 2002. Η τροποποίηση των ισχυουσών ρυθμίσεων ενδέχεται να διαταράξει τη σημερινή ισορροπία που έχει επιτευχθεί με την εισαγωγή του ειδικού καθεστώτος.

Παράρτημα Ι - Αποκατάσταση ή/και σχέδια διαχείρισης που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο το 2003

Κανονισμός (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ.	Είδος σχεδίου	Είδος (αριθμός αποθεμάτων)	Ζώνες
423/2004	Αποκατάσταση	Γάδος (4)	Kattegat, Skagerrak, Βόρειος Θάλασσα, Ανατολική Μάγλη, Δυτικά της Σκωτίας, Ιρλανδική Θάλασσα
811/2004	Αποκατάσταση	Μερλούκιος του Βορρά (1)	Kattegat, Skagerrak, Βόρειος Θάλασσα, Μάγλη, Δυτικά της Σκωτίας, περίξ της Ιρλανδίας, Βискаϊκός Κόλπος
2115/2005	Αποκατάσταση	Ιππόγλωσσα της Γροιλανδίας (1)	Βορειοδυτικός Ατλαντικός
2166/2005	Αποκατάσταση	Μπακαλιάρος της Αυστραλίας (2) & καραβίδα <i>Nephrops norvegicus</i> (1)	Κανταβρική Θάλασσα και ύδατα Δυτικής Ιβηρικής Χερσονήσου
388/2006	Αποκατάσταση	Γλώσσα (1)	Βискаϊκός Κόλπος
509/2007	Αποκατάσταση & Διαχείριση	Γλώσσα (1)	Δυτική Μάγλη
676/2007	Αποκατάσταση & Διαχείριση	Χωματίδα (1) & γλώσσα (1)	Βόρειος Θάλασσα
1098/2007	Αποκατάσταση	Γάδος (2)	Βαλτική Θάλασσα
1100/2007	Αποκατάσταση	Ευρωπαϊκό χέλι (1)	Εκβολές/ποταμοί ΚΜ /ποταμοί που εκβάλλουν στις ζώνες III-IX της Διεθνούς Σύμβασης για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (ICES) και στη Μεσόγειο
1559/2007	Αποκατάσταση	Τόννος (1)	Ανατολικός Ατλαντικός και Μεσόγειος
1300/2008	Αποκατάσταση & Διαχείριση	Ρέγγα (1)	Δυτικά της Σκωτίας
1342/2008	Αποκατάσταση & Διαχείριση	Γάδος (4)	Kattegat, Skagerrak, Βόρειος Θάλασσα, Ανατολική Μάγλη, Δυτικά της Σκωτίας, Ιρλανδική Θάλασσα

Παράρτημα II - Αποθέματα στο πλαίσιο ετήσιων αλιευτικών δυνατοτήτων στο Βορειοανατολικό Ατλαντικό και παρακείμενα ύδατα – 2003 - 2011

Επιστημονική γνωμοδότηση σχετικά με την κατάσταση του αποθέματος	Αριθμός αλιευτικών αποθεμάτων									
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	Μέσος όρος
Εκτός ασφαλών βιολογικών ορίων	30	29	26	26	26	28	27	22	19	26
Εντός ασφαλών βιολογικών ορίων	12	10	14	11	12	13	12	15	15	13
Η κατάσταση του αποθέματος δεν είναι γνωστή λόγω ελλιπών στοιχείων	48	53	53	57	58	55	57	60	61	56
Επιστημονική γνωμοδότηση σχετικά με την υπεραλίευση	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	Μέσος όρος
Ο ρυθμός αλίευσης του αποθέματος είναι γνωστός συγκρινόμενος με τον μέγιστο ρυθμό βιώσιμης απόδοσης			34	23	32	33	35	39	35	33
Το απόθεμα υπεραλιεύεται			32	21	30	29	30	28	22	27
Το απόθεμα αλιεύεται με το μέγιστο ρυθμό βιώσιμης απόδοσης			2	2	2	4	5	11	13	6
Διαφορά μεταξύ TAC και βιώσιμων ποσοτήτων αλιευμάτων	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	Μέσος όρος
Υπέρβαση των TAC άνω της βιώσιμης ποσότητας αλιευμάτων (βάσει των γνωμοδοτήσεων των ICES/ΕΤΟΕΑ σύμφωνα με την προληπτική προσέγγιση) σε ποσοστό ιχθυαποθεμάτων	46%	49%	59%	47%	45%	51%	48%	34%	23%	45%
Σύνοψη των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων σχετικά με τις αλιευτικές δυνατότητες	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	Μέσος όρος
Αποθέματα των οποίων το μέγεθος του αποθέματος και η θνησιμότητα λόγω αλιείας είναι δυνατόν να προβλεφθούν	40	34	40	31	29	30	34	36	36	34
Αποθέματα για τα οποία υπάρχει επιστημονική γνωμοδότηση σχετικά με τις αλιευτικές δυνατότητες	59	52	54	65	61	62	63	55	55	58
Αποθέματα για τα οποία δεν υπάρχει επιστημονική γνωμοδότηση	31	40	39	29	35	34	33	42	40	36